

காசு

KAKAM

① JANUAR
96

படிப்பகம்

"முற்றமென்னும் புழுங்கல் - அதனால்
நம் நெஞ்சமென்னும் அம்முற்றம்."

- ஒரு நாய்

12 இதழ்கள்

1995 ற்கான 12 காகங்களையும் உங்களிடம் பறக்கவிட்டுவிட்ட திருத்தியோடு 1996 ம் ஆண்டிற்கான தைமாநக் காகத்தின் முகத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

காகத்தின் 1995- 2 வது இதழ் என்று நினைக்கிறேன். சரியான பனிகொட்டிக்குள். அன்று ஒரு சனிக்கிழமை மாலைநேரம்.

காகம் அச்சாகி விடுவதுகொண்டிருந்தது.

விதிகளில் யாருமே இல்லை.

காகம் வெளிவரத்தான் வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழுவதும் பாரம்தாங்காது எனது கைகள் நிலம்நோக்கு வதுமாக காகம் விடுநோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது.

வீட்டுள் வந்ததும் வெப்பம் என்னை ஆகவாசப் படுத்தியதுபோல இதுவரை காகத்திற்குக் கிடைத்த விமர்சனங்கள் காகம் தொடர்ந்து வசூதல்வேண்டுமென்ற கடமைப்பாட்டினை வலியுறுத்துகின்றது.

இதுவரை வெளிவந்த காகங்களில் சில காலதாமதமாகத் தற்கு காகம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

அத்துடன் இந்த சஞ்சிகை முயற்சிக்கு காகத்தின் பின்புலமாக இருந்து உதவிய இலக்கிய, ஓவிய நண்பர்களுக்கும் அத்துடன் காகத்துடன் தமது கரங்களை வலுவாகப்பிணைத்துக்கொண்டுள்ள நண்பர்களுக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக காகத்தின் அக்கறையுள்ள வாசகர்களுக்கும் காகத்தின் முகம் இங்கே நன்றிசொல்லிக் கொள்கிறது.

இந்த ஒருவருட்கால காகத்தின் பறப்புயற்றி வாசகர்களது ஆரோக்கியமான விமர்சனங்களுடனும், காகத்தின் சுயதேடலுமாக நிறையவே அனுபவங்கள் கிடைத்திருக்கிறது.

இவை எல்லாவற்றையும் ஒருமுகமாகப் பார்க்கும்போது வாசகர்க்களின் கைகளுக்கு கிடைத்த இந்த ஒருவருட்கால காகங்களை ஒரு முன்னிலை செய்முறையாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். இதன் தொடர்ச்சியாக .....

காகத்தின் வருங்கால வளர்ச்சி கருதி எதிர்வரும் 06.01.1996 ல் காகக் கருத்தறிதல் நிகழ்வும் அத்துடன் சமகால புலம்பெயர் சமூகத்தின் மையப்பிரச்சனைகள் தொடர்பான தலைப்புகளில் ஒரு கருத்தரங்கமும் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

இவைபற்றிய முழுவிபரங்களையும் பக்கம் 14 ல் பார்க்க. இக்கருத்தறிதல் நிகழ்வினும் கருத்தரங்கினும் கலந்துகொண்டு உங்களது பங்களிப்பினை வழங்குமாறு அன்புடன் காகம் வேண்டிக் கொள்கிறது.

புலம்பெயர் சமூகத்தினுள் நிலவிக் கிடக்கும் தேவைகளை கண்டறிவதிலும், அதற்கான முற்றேற்றகரமான திட்டமிடுதலிலும் ஒவ்வொரு பிரசையும் கவனமெடுத்தல் வேண்டும் என்பது காகத்தின் அபிப்பிராயமாகும்.

வாசனை ஒரு மனிதனை செழுமைப்படுத்துகின்றது என்பதிலும் படைப்புக்கள் வாழ்வை பிரதிபலிக்குமானால் அந்த வாழ்வு வரலாற்றுப் பதிவுகளாக்கப்படுகின்றது என்பதிலும் காகத்திற்கு நிறைந்த நம்பிக்கை உண்டு. இந்த வகையில் ஒரு சஞ்சிகையின் தேவையும் அதன் சரியான பாதையை நோக்கிய வளர்ச்சியிலும் உங்கள் பங்களிப்பை வேண்டி தை.06ல் கருத்தறிதல் நிகழ்வில் கலந்துகொள்ளும்படி வேண்டி விடைபெறும்....காகம்

உள்ளே

பக்கம்	விடையம்
3	முகம்
5	சரியாசனம்
8	மலர்தல்.வாடல், தெரிதல்
10	பார்த்தது கேட்டது
13	அன்னியர்கள்
14	காகக்கூட்டம்
16	எலி
18	வரலாற்றுக்கு
23	H.C.Andersen கதை

ஞாயகப்படுத்துகின்றது 2020

1996 ம் ஆண்டிற்கான காகத்தின் சந்தாப்பணத்தை செலுத்தி காகத்தை தொடர்ச்சியாகவா வசதிசெய்யுங்கள்.

இன்னமும் சிலர் 1995 ம் ஆண்டிற்கான சந்தாவை செலுத்தாதிருக்கின்றீர்கள் என்பதனையும் ஞாயகமுட்டி.....

காகம் மாசிகையை தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கு உதவும்படி அன்புடன் வேண்டுகின்றது காகம்.

அத்துடன் உங்களுக்குத் தெரிந்த நல்லதொரு வாசகரை காகத்திற்கு அறிமுகம் செய்து உதவுங்கள்.

2020

தை

தைமாதம் முதலாம் திகதி. இன்றுதான் கலாகுடும்பத்தினர் டென்மார்க்கின் பிறிதொரு இடத்திலிருந்து இடம் மாறி இந்தப் புதிய வீட்டுக்கு குடிபெயர்கின்றனர்.

சாமான் சட்டுகளோடு அந்தப் பெரிய வாகனம் வீதிகளில் கிடக்கும் பனிகளை நசித்தபடி அந்த வீட்டுக்கும் பங்களிப்புக்குள் வந்து இலக்கம் 27 ன் அருகாமையில் தரிக்கிறது.

கலாதான் முதலில் இறங்குகின்றாள். பச்சைச் சேலை. அதில் வெள்ளைப்பூக்கள். இழுத்துவாரப்பட்ட தலைமுடி பின்னிவிடப்பட்டு பின்புறமிருந்தது. நெற்றியில் சிகப்புச் சந்திரன்போல ஒரு பெரிய பொட்டு. கழுத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் தாலியைப்பிடி

சாரியாசனார்
வநடுவங்கதை
முல்லையூரான்

த்துவைத்து அவளது மகள் அருவி விளையாடிக் கொண்டிருக்க கலா புதியவீட்டின் கதவைத்திறந்து உள்ளே வருகின்றாள்.

வரவேற்பறையுடன் கூடியிருந்த அடுக்களையை பார்த்தாள். வெள்ளைவெள்ளென்று அது அழகாக இருந்தது மனதுக்குள் நல்ல சந்தோசம். அதுதானே அவளது வேலைத்தலம்.

பின்புறத்து அந்தச் சிலேற்றளவு புறதரையும், அதில் நடப்பட்டிருந்த ரோஜாச்செடிகளிலும் கண் மலர்ந்தது. அயலுக்கும் அப்பால் பனிக் குளிரில் செத்துப்போய் கிடக்கும் மரங்களிடையும், நிலத்தில் கொட்டிக்கிடக்கும் வெண்பனிகளிலும் கண்தோய்ந்து திரும்புகின்றது.

"கலாக்கா இந்தப் பெட்டியை எங்கவைக்கிறது" என்றபடி சுமைதாங்காது குசினிமேசையில் வைத்தவாறே கேட்டான் ஒரு இளைஞன்.

கலாவின் கணவன் சாமான்களைப் பறிக்கப்பறிக்க உதவிக்கு வந்த இளைஞர்கள் சாமான்கள் பொதிக்கப்பட்ட பெட்டிகளை தூக்கித்துக்கிவந்து வீட்டிலுள் சேர்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

கலா குசினிச் சாமான்களை பிரித்து அடுக்கத்தொடங்கினாள். சாப்பாட்டுமேசை, றியோல், சோபா, ரிவிடெக், என்று எல்லாச்சாமான்களும் ஒவ்வொன்றாக வந்துசேர்ந்து கொண்டிருந்தன. இப்போதுதான் கலாவின் கணவன் ரவி வீட்டுச் சாமான்களை ஏற்றிவந்திருந்த அந்த லொறிக்காரனிடம் கூலியைக்கொடுத்து கைகாட்டி அனுப்பிவிட்டு வீட்டிலுள் வருகின்றான்.

"வீடுமாறுறது என்று சொல்லுறது மனிசர் படுற கஸ்டம்" என்றபடி வந்தவன்; "என்ன கலா தேத்தண்ணி வைக்கெல்லயோ?" என்றான்.

"என்னப்பா இப்பதான் நானும் உங்களோடதானே வந்தனான். இனித்தான் வைக்கவேணும்." என்றாள் கலா.

"சரி பொடியளும் களைச்சுப்போனாங்கள் எங்க அந்த பியர்ப் போத்திலுகள் வைச்சனீங்கள்.. எடுங்கோ ...என்றபடி அருகிலிருந்த சாமான்களுக்குள் தேடிக்கொண்டிருந்தான் ரவி.

"அது அங்கால கிடக்குது" என்றபடி போய் அந்த

மதுபான போத்தல்களை எடுத்துவந்தான் ஒரு இளைஞன்.

எல்லோரும் அங்குமிங்குமாகப் போடப்பட்ட ஆசனங்களில் அமர்ந்துகொண்டனர்.

கலாவின் சேலையைப்பிடித்தபடி நின்றிருந்தாள் அருவி.

"ஓப்பிணர் எங்கயப்பா" என்றபடி அங்குமிங்கும் அலைந்தான் ரவி. முகத்தில் களைப்பும் ஏதோ ஒரு வகைப்படப்படும் நிறைந்தவனாகக் காணப்பட்டான் ரவி.

எல்லோரும் பியர்ப்போத்தில் திறக்கும் அந்தக் கைபிடிக்கருவியை தேடத்தொடங்கினர்.

மூலைக்குள் சாத்தப்பட்டுக்கிடந்த அந்த கறுப்புப் பொதிக்கும் தேடியாயிற்று அந்த திறக்க உதவும் கருவியைக் காணவில்லை.

"எங்கயப்பா கவனமாய் வைக்கிறதில்லையோ? என்று சினந்துகொண்ட ரவியிடம் கலா எதுவுமேபேசாது மெளனமாக இருந்தாள். முன்பு பலமுறை இப்படி சின்னச்சின்ன விடையங்களுக்கும் கூட அவள் தனது கணவன் ரவியிடம் அடிவாங்கியிருந்தாள். இப்போது இப்படியான நேரங்களில் கலா கடைப்பிடிப்பதெல்லாம் அந்த மெளனம்தான்.

"சரி அந்த பியர் திறக்கும் சாதனத்தைக் காணவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தவர்களாக வேறுவிதங்களிலெல்லாம் திறக்க முயன்றும் முடியாமல் அதைத் தேடுவதிலும் சலிப்புற்று சும்மா இருந்தனர்.

இந்த அலுவலுக்குள் ரவி தனது பொறுமையை முற்றாக இழந்திருந்தான்.

அந்த பியர்திறக்கும் கருவியைக் காணவில்லை என்பதே அவனது பதட்டத்திற்கு காரணமாக இருந்தது.

மனைவி கலாவையே அவன் அதற்கான குற்றவாளியாக கண்டான்.

அவளது கவலையினத்தினாலேதான் பலபொருட்கள் காணாமற்போயிருந்தது பற்றியும் அச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி கலாவை கடிந்துகொண்டான்.

கலா இப்போதும் மெளனம்தான்.

தகப்பனது காலைக் கட்டிக்கொண்ட அருவிக்கு ரவி அடித்தான்.

"பிள்ளையை பார்ப்பாம். அங்க என்னசெய்யிறாய்"

என்று உதவிக்குவந்த இளைஞர்கள் முன்பாகவே கடிந்துகொண்டான் ரவி.

கலா இப்போதும் மெளனமாகவே இருந்தான். அவளது மௌனம் எங்களுக்குப் புரியப்போவதில்லை. ஏனென்றால் அவளது அனுபவத்தில் ரவியிடம் அடிவாங்கிய நாட்களே அதிகமானவை. காதற் திருமணமில்லாமல் இது வெறும் பெச்சுத் திருமணம் தான். ஆனாலும் ரவி வாழ்க்கையை எங்கோ பறிகொடுத்ததுமாதிரியே கலாவுடன் வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறான். அதனது பரம இரகசியங்கள் ஒன்றும் தெரியாத ஒரு அப்பாவியைப் போல வாழ்க்கையை என்றால் இதுதான் என்ற நிலைக்குள் கூனிக் குறுகி அடங்கிப்போய்விட்டான் கலா.

அவளது அடக்கம் ரவிக்கு எப்போதுமே சாதகமாகவே இருந்தது.

அவளது அடக்கத்தை அவளது இயலாமை என்று கூட அவன் நினைத்திருக்கலாம்.

கலாவின் வட்டமான முகத்தில் அசிங்கமாய் இருக்கும் அந்த உடைந்துபோன முன்பல் இப்போதும் மாடுபோற கண்டாயம்போல திறந்தே இருந்தது.

ஒருமுறை கணவன் ரவி அவளை தாக்கியபோதே அவளது அந்த முன்பல் உடைந்துபோனது. அப்போதெல்லாம்கூட அவளால் அழமுடிந்ததேன். ஏதுமற்றவளாகவே இவள் வாழ்க்கையை தொடர்ந்தாள்.

இப்போதும் கூட முன்னர் இருந்த இடத்தைவிட்டு இந்தப்புதிய இடத்திற்கு மாறுவதில் கலாவுக்கு இஸ்டமேதுமில்லை. ஆனாலும் கணவன் ரவியினுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாக கலா ஏதும் செய்யமுடியாதவாறு அவளது காலடிகளை பிண்டொடர்ந்து வந்திருக்கிறாள்.

டென்மார்க் ஒரு குளிர்நிறைந்த நாடென்றாலும் இப்போதும் கூட அவள் தனது சேலைப் பாரம்பரியத்தை கைவிடமுடியாதவாறு அவளது கணவன் ரவியின் இறுக்கமான முடிவு அதிலும் தடையாக இருந்தது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தமிழர்கள் கலாவின்

சேலைவிவகாரத்தில் மேன்மையாக விதந்து கதைக்கும்போதெல்லாம் "கலா ஒருத்திதான் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தை கைவிடாது காப்பாற்றுகின்றாள்" என்ற புகழ்மொழிக்குள் கமாராக திருப்திப்பட்டுப் போவாள் கலா.

நெற்றியில் பொட்டுப்போட்டுக் கொண்டு குளிர் குள்ளால் சென்றுவரும் போதெல்லாம் கரைந்துபோகின்ற அந்த குங்குமப்பொட்டு விவகாரம்கூட ரவியினது விருப்பமாகவே இருந்தது. உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் தனது கணவனிடம் அன்பணிப்பது என்ற வேதவாக்குக்கு கலா நல்லதொரு உதாரணமாகவே விளங்கினாள். ரவியும் அவளது நண்பர்களும் தேடிக்களைத்த அந்த பியர் திறக்கும் கருவி இன்னமும் அகப்படாமலே எங்கே ஒளித்திருந்தது.

"உதைப்போய் தேடிக்கொண்டிருக்காமல் ஒன்றை பதிக வங்குவேம்" என்றபடி சில்லறையை எடுத்து ஒருவசிடம் கொடுத்ததுப் ப ரவி முனைந்தபோதுதான் கலாவின் மௌனம் கலைந்தது.

"நெடுகலும் வீடுமாறயிக்க புதிகபுதிசாய் எல்லாத்தையும் வாங்கலாமோ? என்ன இல்லாமலோ போச்சுது.....பழகதானே என்று தேடாமல் விட்டிட்டு புதிக வாங்கிறதோ?

நான் தேடி எடுத்துத்தாறன்" என்றபடி கையிலிருந்த அலுவலை அப்படியே விட்டுவிட்டு அந்த பியர் திறக்கும் கருவியைத் தேடுவதில் கவனமானாள் கலா.

ரவிக்கு இது கோபம்தான். சரியானகோபம். தனது நண்பர்களின் முன்னால் கலா தன்னை அவமானப்படுத்தியதாக ரவியின் நினைவு.

"எல்லாரும் போகட்டும் இணைணைக்கு புதுவிட்டு குடிபூரல் அடியிலதான் ஆரம்பிக்கும்" என்று மனதுக்குள் நினைக்கும் ரவியின் நினைப்பை அறியாத கலாவை அந்த புதியவிட்டு அழைப்புமணி அழைத்தது. கதவைத்திறந்தாள் கலா.

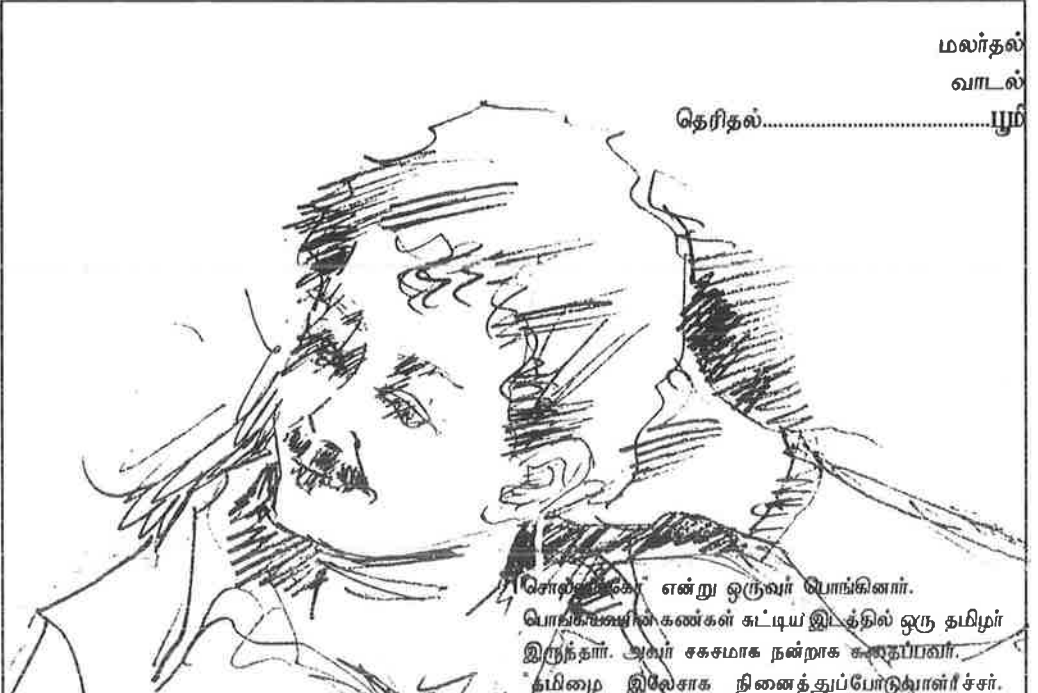
"இந்தாருங்கள் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்...உங்கள் வரவு நல்வரவாகட்டும்" என்று சொல்லியபடி தனது கையிலிருந்த சிகப்பு பூச்செண்டை கலாவிடம் கொடுத்தாள் காயா. புதுவருடவாழ்த்துக்களை மீண்டும் சொல்லியபடி.

காயா பக்கத்து வீட்டு டனிஸ் காரி கலாவின்வயதுதானிருக்கும்.....(தொடரும்.)

மலர்தல்

வாடல்

தெரிதல்.....யும்

டனிஸ்மொழிப் பாடசாலை நேரம் அப்படி நேரத்தில் பலசொற்கள் மனதுள் நடப்படுகின்ற காலம்தான்.

இந்தமொழியைப் படிக்கவேண்டுமா? என்ற கேள்வி அருகே இருந்து எனது தொடைக் கிள்ளிக் கொண்டிருக்க பாடத்தில் பூழ்கிணைன்.

"டோட்டா" எங்கள் வகுப்பாசிரியையின் பெயர். அவள்நல்லவள். என்பது என்களது அபிப்பிராயம். சிலசமயம் அவள் எங்கள் எல்லோரோடும் அன்பாகப் பழகினாள்.

அன்று அவள் ஒரு டனிஸ் காதற்கவிதையை படிப்பித்து விட்டு "இப்படியான நல்ல காதற்கவிதைகளோ அல்லது கதைகளோ உங்கள் தமிழ்மொழியில் உண்டா?" எனவும் கேள்வினாவி... "அப்படியாயின் யாராவது ஒருவர் ஒன்றைக் கூறங்கள் என்று பணித்துவிட்டு கால்மேல் கால்போட்டு அமர்ந்து ஒரு சிகரட்டை பற்றவைத்துக் கொண்டாள். வகுப்பிலிருந்த தமிழர்கள் யாவரும் ஒருவரைஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம்.

கதை தெரியுமா? என்பதல்ல பிரச்சனை. அன்றிருந்த அந்த எமது டனிஸ் நாக்கிளிப்புழுப்பாசைவில் தமிழ்க்கதை சொல்வதென்பதே அங்கிருந்த அச்சமாகும்.

"சொல்லக்கோ" என்று ஒருவர் போங்கினார். பொங்கலணிகள் கண்கள் கட்டிய இடத்தில் ஒரு தமிழர் இருந்தார். அவர் சகசமாக நன்றாக கதைப்பார். தமிழை இலேசாக நினைத்துப்போடுவார் ச்சர். அண்ண கதையைத்துவங்குங்கோ" என்று எல்லோரும் சொல்லினர். அந்த அட்டகாசக் கதைப்பிரியர் செருமியபடியே "முன்னொரு காலத்திலே..." என்று காதையை ஆரம்பித்தார்.

கோவலனில் தொடங்கி கண்ணகியை திருமணம் செய்ததிலிருந்து காதை நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. மாதவியும் கதைக்குள் நயங்கொண்டிருந்தாள்.

கதை கவாரசியமாகப்படி செய்து கொண்டிருந்த சிகரட்டை டோட்டா பற்றவைத்துக்கொண்டாள். சற்றே திறந்திருந்த கதையை மீள் சாத்திக்கொண்டாள்.

எத்தனை ஆண்டுகள்; கேட்டுக்கேட்டு தூதுவேந்த காதையை இங்கும் ஆரம்பித்துவிட்டோம் என்ற சலிப்பில் சாரளத்துக்கு வெளியே காணில் ஆடும் இலைகளோடு சேர்ந்து ஊஞ்சலாடிக் கொண்டிருந்தேன் நான்.

அவ்வப்போது அந்த ஊஞ்சலிலிருந்து இறங்கி வகுப்பறைக்குள் நள்ளாடிக் கொண்டிருக்கும் இதிகாசக்காதையோடு சற்றுநேரம் இருந்துவிட்டு...

மீண்டும் நான் ஊஞ்சலாடப்பெய்யவிடுவேன்.

"தமிழை விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது அண்ண நீங்கள் இப்படியாக காதையும், வெளியே எனது களவு

ஊஞ்சலாட்டமும் நடந்துகொண்டிருந்தபோது....

காதை திசைநிரும்பிற்று.

காதை ஆட்டிவிட்டுக்கொண்டு திரும்பக் கேட்கிறேன்.

அத்தமிழரின் காதைப்படி கண்ணகி 14 வருட வனவாசத்திற்காக காட்டிலே நின்றாள்.

ஊஞ்சல் அறுந்து கீழே நான் தொப்பென்று விழுந்ததுபோன்ற அதிர்வு.

வாலறுந்து பற்றைக்குள் சிக்கிய பட்டத்தைப்போல கண்ணகி காதை வகுப்புமேசைக்குக் கீழே படுக்கின்ற பருவம்.

காதையை சொல்லிக் கொண்டிருந்தவரின் முழங்கை எனது முழங்கையை இடித்து உதவிகேட்டது.

"தம்பி! நீர்தான் கண்ணகியை காட்டுக்குள்ளே கொண்டு போனவீர். நீரே அவளை என்னவாவது செய்யும்" என்று தலையாட்டிவிட்டேன்.

எதிர்முனையிலிருந்த இன்னொரு தமிழர் தனது கண்களை வெட்டியபடியே சிரித்தார்.

காதையின் தடங்கல் தாங்கொணாது ஆசிரியை "சொல் சொல்" என அவளைத் தூண்டவே இதோ!.....

காதையைத்தொடர்ந்தவருக்கு கண்ணகி மதுரையை எரித்தது ஞாயகத்துக்கு வந்திருக்கவேண்டும்.

மீண்டும் விழுந்த இலையைத் தூக்கிக் கொண்டு கூடுகட்டவிரையும் குருவியோல ....

காதையைத்தொடர்ந்தார்.

"கண்ணகியானவள் தனது கற்பின் பெருமையினால்....." என்ற முத்தாய்ப்போடு காதையை சொன்னவர் "கற்பு" என்பதை ஆசிரியைக்கு விளக்குவதற்குள் களைத்தேவிட்டார்.

ஒருவரிடம் இல்லாததை எப்படி? அதோ!அதோ! இருக்கிறது என்று விளக்குவதுபோல.... என்று எண்ணியபடி சிரித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழர்களைப்போல இறுதிவரை "கற்பு" என்பது அவளுக்கு விளங்கவே இல்லை.

ஆனாலும் "அது பரவாயில்லை நீர் மீதக்காதையை சொல்லும்" என்று பணித்தாள்.

காதையின் இறுதிக்கட்டம்.

"கண்ணகி தனது காற்சிலம்பைக் கழற்றி அவள் நின்றிருந்த அந்தக் காட்டிடையே எறிந்து அக் காட்டையேறியேற்றினாள்" என்ற நெருப்பிடையே காதை முடிந்தது.

காதைதான் முடிந்ததேதவிர என்னுள் இன்னுமோரு முத்தாலான காற்சிலம்பொன்று கலகலத்துக்கொண்டிருந்தது.

ரீச்சர் டோட்டா சொன்னான்" இது ஒரு ஏழைப்பெண் கண்ணகி என்பவளின் காதை." என்று.

என்றுள் கிடந்த அந்த முத்தாலான காற்சிலம்பு மீண்டும் கலகலத்தது.

இது ஒருவேடிக்கைக்கான அனுபவமல்ல.

எனதுதுயரம் என்னவென்றால்: "ஐயகோ! எனது ஐம்புலன்களுக்கும் எட்டாதவாறு எத்தனை தமிழர்கள் ஆங்காங்கே தாம் குந்திய இடமெலாம் தமிழ் பர்ப்புகின்றார்களோ?" என்பதுதான்.

வகுப்பு முடிந்தது.

மாணவர்கள் எல்லோரும் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எங்களில் வயதுக்கு மூத்தவர் ஒருவர் "நீர் ஏன் தம்பி கோசலையைக் கொண்டுவந்து கதைக்கள்ள கலந்தவீர் என்று வகுப்பில் காதை சொன்னவரின் காநில் இறைத்தது எனது காநினுள்ளும் பொசிந்தது.

தமிழே! என்றபடி புகயிரதத்தை பிடித்தேன்.

பார்த்ததும் + கேட்டதும் + படித்ததும் + சிந்தித்ததும்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொப் இசைப்பாடகர் நித்திகனகரத்தினம் என்பவர் கேர்ணிங் நகரில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடாத்தும் போது தனது பாடல்கள் இதுநான்வரை நிலைத்திருப்பதால் அவற்றை நாட்டார் பாடல்கள் எனக் கூறினார். அன்றையதினம், அவரின் பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்கள் இல்லை என்பதும், நாட்டார் பாடல்கள் என்றால் என்ன என்பது தொடர்பாக ஒரு கட்டுரை எழுதுவதுபற்றி சிந்தித்தபோது, நான் பார்த்த, கேட்ட, படித்த அனுபவித்த விசயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு தொடங்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

முதலாவதாக மேலைத்தேய சூழலில் நாட்டார் வழக்காற்றின் அகராதியிலும், folk lore என்னும் பதத்தை குறிப்பிடும் இருபது பொருட்களில் "விவசாயிகளின் மானுடவியல்" என்னும் பொருளும் ஒன்றாகும் என்று பங்க், வாக்கன்ஸ் ஆகியோர் குறிப்பிட்டனர். நமது தமிழ் சூழலில் folk lore என்பதற்கு நாட்டார் வழக்காற்றியல், நாட்டுப்புறவியல் போன்ற சொற்கோவைகள் பொருந்தாது என வாதிடும் டாக்டர் இராமநாதன் இவ்வாறு கூறுகின்றார்.

"கூட்டுப்படைப்பாக அமைந்தது. வழிவழியாகக் கையளிக்கப்படுவது. எழுதப்படாதது.

இலக்கண வரையறைக்குட்படாதது. அச்சிடப்படாதது. பெச்ச வழக்கிலானது. செவ்வீசையற்றது. வாய் மொழியாக வழங்கப்பட்டு பரப்பப்படுவது. படைத்தவரின் பெயர் தெரியாதது." என்று குறிப்பிடும் டாக்டர் இராமநாதன் அவர்களே மேற்குறித்த வரையறைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலும் கூட நாட்டுப்புற வழக்காற்றுகள் இருக்கமுடியும், என்று கூறுவதும் இறுதியாக அவரே,

"வழங்கப்படும் சமூகச்சூழல், பாடம் அதன் அமைப்பு முதலியவற்றை கொண்டுதான் நாம் வழக்காறுகள்/ நாட்டுப்புறவியல் எது என்பதை தீர்மானிக்க முடியும் என கூறுவதும் கவனிக்கக்கவைகள்."

மேலும் "ரிச்சர்ட் டார்சன்" என்பவர் கூறுகையில் "நாட்டுப்புறக்கவிதைகள் என்பவற்றை அதன் வடிவத்தைக் கொண்டு மட்டும் தீர்மானித்து விடமுடியாது. எவ்வாறு அது பரப்புகிறது என்பது முக்கியம்.... முதன் முதலில் அது எவ்வாறு எழுதப்பட்டது, எழுதப்பட்டிருந்தால் பாடுபவருக்கு அது எப்படிக்கிடைத்தது, மாற்று வடிவங்களில் கிடைத்ததா? என்பன போன்ற "அதன் வரலாறு" குறித்தும் ஒருவர் அறிந்திருக்க வேண்டும். இச்செய்திகள் இல்லாமல் ஒன்றை நாட்டார்பாடல்கள் என்று சொல்லுவது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் ஒரு தேர்ச்சிபெற்ற கவிஞன் ஒருவன்கூட நாட்டுப்புறப்பாடல்களின் பண்புகளோடு ஒன்றை வெற்றிகரமாக இயற்ற முடியும்" என்றார்.

தமிழ் சூழலில் குறிப்பாக நமது ஈழத்து மறைந்த பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் (1980) இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல் என்ற நகலச்சு நூலில் கூறுகையில்,

"நாட்டார் ஆய்வு வெறும் ஏட்டுச் சுரைக்காய் அல்ல. ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான உலகளவிய போராட்டத்தின் அங்கமாகத் திகழவேண்டும்" என்றார்.

அதே நூலில் உள்ள இன்னொரு கட்டுரையில்

"மூன்றாம் உலகநாடுகளில் சமூக உளவியல் அடித்தளத்தை அறிந்து கொள்ள நாட்டார் வழக்குகள் அத்தியாசியமானவை" என்கிறார் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள்.

நாட்டுப்புறவியல்/ நாட்டார் வழக்கு குறித்து மிகவும் ஆழமாக சிந்திக்கும் இவர்கள், இலக்கண வரையறைகளைவிட வழங்கப்படும் சூழல், வரலாறு, பயிலப்படும் முறை ஆகிய விபரங்களில்லாமல் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளை வரையறுத்து விடமுடியாது என்று முடிவுக்கும், நாட்டார் இலக்கியஆய்வு என்பது, ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தின் ஓரங்கமாகவும், ஏகாதிபத்தியங்களின் கொள்ளைக்கட்டாக விளங்கும் மூன்றாம்

வை.சி.சி.வ.நாதன்

உலகநாட்டு மக்களின் சமூக உளவியல் அடித்தளத்தை புரிந்து கொள்ளும் கருவியாகவும் அமைய வேண்டும் என்பது தெளிவாகின்றது.

பொருளாதார அடித்தளம், அதனைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் வரலாற்றுப் பின்னணி ஆகியவற்றுக்கும், இலக்கியப் படைப்பிற்குமிடையிலான சிக்கலான உறவுகளையும், இடைநிலையாக செயற்படுகின்ற பல்வேறு மேற் கட்டுமான அம்சங்களையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுவது அவசியமாகின்றது. எப்படிப் பொருளாதார அடித்தளத்தை முற்றாக புறக்கணித்து விட்ட ஆய்வுகள் விளக்கமுடியாமல் திக்கித்திணறுகின்ற விசயங்கள் எல்லாம், அடித்தளத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு செயற்படும்போது கூடுதல் தெளிவுடன் விளக்கி விடுகின்றனவோ. அதேபோல் பொருளாதார அடித்தளத்துடன் நேரடியாகப் பொருத்திப் பார்வையிடுவது விளக்குவதில் நெருடுகின்ற அம்சங்களை, அன்றைய சமூகக்கருத்து நிலைக் கட்டுமானத்தில் அவ்விலக்கிய படைப்பு பெரும் பங்கையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளும் போது மிகவும் தெளிவாகிவிடுகின்றன.

இந்த வகையில் நாட்டார் கதைப்பாடல்கள் பயிலப்படும்போது நாம் சந்திக்கும் பல்வேறு நெருடல்கள், நாட்டார் கருத்துநிலை பற்றிய சிந்தனைக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லுகின்றன. ஒரு கருத்துநிலையைப் புரிந்து கொள்வதற்கு சமூகத்தில் இடம்பெறுகின்ற வெவ்வேறு வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான சரியான உறவுகளை பகுத்தாய்வு செய்யவேண்டும். இத்தகைய பகுத்தாய்வு என்பது உற்பத்தி முறையில் இந்த வர்க்கங்கள் சமூகத்தில் என்ன பாத்திரம் வகிக்கின்றன என்பதைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்வதுதான் என்பர்.

”கருத்துநிலை” என்பதை ”வெறும் கருத்துக்களின் தொகுதியாகக் காணக்கூடாது என்றும், மக்களை அவர்களது சமூக நடவடிக்கைகளுடன் இணைக்கும் கருத்துக்கள், விழுமியங்கள், படிமங்கள் ஆகியவற்றின் முழுமையான தொகுதியாகவே கருத்துநிலை காணவேண்டும்” என்றும் கூறுவர்.

நாட்டார் வழக்கு உயர்த்திப்பிடிக்கும் கருத்துப் பற்றி பேராசிரியர் நா.வாணமாலை அவர்கள் கூறுகையில் மேலாதிக்க எதிர்ப்பு, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப்பிரத்துவ எதிர்ப்பு, சுரண்டல் எதிர்ப்பு போன்ற கிளர்ச்சி மதிப்பீடுகள் நாட்டார் இலக்கியங்களில் உள்ளதப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறுகின்ற இவர்கள் ஏழை, எளிய மக்களின் மொழியியல் ஆளும் வர்க்க இலக்கிய மரபுகளை மெல்லாம் தகர்த்தெறிந்து அடிப்படை வர்க மதிப்பீடுகள் உயர்த்திப்பிடிக்கப் படுவதையும், அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதையும் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

ஆனால் கதைப்பாடல்களில் மேல் குறிப்பிட்டவைக்கு முரண்பாடான அம்சங்கள் பரவிக் கிடப்பதையும் நாம் காணலாம். நாட்டார் கருத்து நிலையைத் தீர்மானிக்க இத்தகைய முரண்பாடான அம்சங்களையும், சொல்லாமல் தவிர்த்தவைகளையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

இந்தவகையில் நம்மால் அறியப்பட்ட கட்டப்பொம்மன், காண்சாகிப்பு, ஈழத்து பண்டார வன்னியன் போன்றோர் வெள்ளை மேலாதிக்கத்தையும், காத்தவராயன் நிலப்பிரத்துவத்தையும் எதிர்த்து, முரண்பட்டு மடிந்து நாட்டார் மனதில் இடம்பெற்றுவிட்ட வீரத்தியாகிகள் ஆவார். இவர்களது வீரத்தையும், தியாகத்தையும் வெகுவாக புகழ்ந்து பாடும் கதைப்பாடல், இவர்கள் எதிர்த்து நின்ற மேலாதிக்கத்தை கடுமையாக சாடாததும், சில தருணங்களில் இவ் வீரர் களுக்கு இணையாக மேலாதிக்கத் துரைமார் புகழப்பட்டும் உள்ளனர். கதைப்பாடல்களில் வெள்ளையரின் கொடுமையான சுரண்டல்கள் எதையும் கூறவில்லை (தனிப்பாடல்கள் இவ்வாறு இல்லை என்று கூறலாம்.) கட்டப்பொம்மனின் பாலையத்தின் மீது வெள்ளையர் படை எடுத்ததாக கூறவில்லை. வெள்ளையருக்கு எதிரான காரியங்களை கட்டப்பொம்மன் செய்ததனால் ஏனைய பாலையக்காரர்கள் கடிதம் எழுதியே வெள்ளையர்படை எடுத்ததாக கூறப்படு கிறது. இத்தகைய சமரச மனப்பான்மைகள் நாட்டாரிடம் இருந்ததும் கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கது.

இத்தகைய கதைப்பாடல்கள் கிராமப்புற விவசாயிகள் மத்தியில் நிகழ்த்தப்படும்போது இதன் நுகர்வோர்க்கு வர்க்கீதியாக முற்றிலும் படித்தவர்களாக இருப்பதில்லை. இது பாடல் உற்பத்தியை இருவிதங்களில் பாதிக்கின்றது.

1. பெரும்பான்மையாக உள்ள விவசாய அடித்தட்டு மக்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதன் விளைவாக அவர்களிடையே செல்வாக்குள்ள கதைகள், மதிப்பீடுகள் என்பன படைப்பின் ஆதார அம்சமாகிவிடுகின்றன. இந்த வகையில் கதைப்பாடல்கள் மேல்தட்டு இலக்கியங்களில் இருந்து வேறுபடுகின்றன. மோதல் இங்கு முக்கியம் பெறுகின்றன.
2. நுகர்வோரிடையே கிராமப்புறத்திலுள்ள ஆளுநர் வர்க்கமுடம், அதிகார வர்க்க பிரதிநிதிகளும் கலந்தே இருப்பர். இதன் விளைவாக மோதலை மழுங்கடிக்கும், சமரசப் போக்குகள் படைப்பில் தாராளமாக அனுமதிக்க வாய்புகள் அதிகம். மேல்தட்டு இலக்கியப்பாணியை பின்பற்றும் நோக்கமும் பாடலாசிரியருக்கு உருவாகின்றது. இந்த அம்சத்தில் கதைப் பாடல்கள் இதர நாட்டார் இலக்கிய வகையிலிருந்து வேறுபடுகின்றது.

இந்த இரண்டாவது அம்சம் கதைப்பாடல்களில் பரவிக்கிடப்பதால்தான் இந்து சாம்பிராட்சியத்தை நிறுவ முயன்ற சிவாஜியும், பாசிச சாம்பிராட்சியத்தை உருவாக்க நினைத்த கிட்டரும் தேசிய வெறியை ஊட்ட கதைப்பாடல்களை தயக்கம் இன்றி பயன்படுத்த முடிந்தது.

மொத்தத்தில் சமூக முரண்பாடுகளினடியாக எழும் வேதனை, அதற்கு எதிரான எதிர்ப்புக்குரல், விடுபடும் ஆர்வம், நாட்டார் விழுமியங்கள், வரலாற்று ரீதியான அவசியம் பற்றிய தெளிவினமை ஆழும் வர்க்கமதிப்பீடுகளின் ஊடுருவல், விசுவாசம், சமரசம் ஆகிய அனைத்துப் பண்புகளையும் கணக்கில் எடுத்தக் கொண்டே நாம் நாட்டார் கருத்து நிலையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கருக்கமாகச் சொல்வதானால் மோதல், சமரசம் ஆகிய இரண்டும் நாட்டார் கருத்துநிலையில் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

ஆனால் நாட்டார் இலக்கியவகையில் தனிப்பாடல்களிலும், தொழிற்பாடல்களிலும் (கரைவலை அம்பாக்கள், சுருட்டு - பீடி தொழிலாளர் பாடல்கள், கூலி விவசாயிகளின் களப்பாடல்கள்) வேதனை குரல்களும், சமசரமில்லாத தன்மைகளும், ஆதிக்க எதிர்ப்பு குரல்களும் பிறையவே காணப்படுகின்றன. புகழ் பெற்ற "ஊரான் ஊரான் தோட்டத்திலே" போன்ற பாடல்கள் இன்றும் வெள்ளை மோலாதிக்க எதிர்ப்பின் சின்னமாக திகழ்வதைக் காணலாம்.

தனிப்பாடல்களும், தொழிற்பாடல்களும், நிகழ்ச்சி நடாத்துகின்ற நோக்கத்துடன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை அல்ல. தங்கள் அவலத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் வெளிக்காட்டும் போதோ அல்லது தங்களின் உழைப்பு நடவடிக்கையின் போதோ உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பாடல்களில் தானும், தன்னைச் சுற்றியுள்ள தன்னைப் போன்றவர்களும், சக உழைப்பாளிகளும் மட்டுமே முக்கிய நுகர்வோராக உள்ளனர். இங்கு உற்பத்தியாளனுக்கும், நுகர்வோர்க்கும் இடையிலே எந்தவிதமான கட்டுப்பாடு உறவுகளும் கிடையாது. யாரையும் திருப்தி செய்யும் நோக்கமோ, யாரும் அறிந்தால் ஆபத்து வந்துவிடும் என்னும் எண்ணமோ இவ் உற்பத்தியில் கிடையாது.

இத்தகைய அடிப்படைக் கருத்துக்களின் வெளிச்சத்தில் நாட்டார் வளக்கு/ நாட்டுப்புறவியல் என்று அழைக்கப்படும் நாட்டார் கலை இலக்கியத்தின் கூறுகளாக ஆய்வாளர்களால் விளக்கப் பட்ட/விளக்கப்படும் கதைப்பாடல்கள், தனிப்பாடல்கள், தொழிற்பாடல்கள் என்பவற்றினை அதற்கே உரித்தான தன்மைகளுடன் விளக்கிக் கொள்வோம் எனில், இத்தகைய பம்மாத்து களில் மயங்காமல் எமது நாட்டார் தன்மைகளை விளங்கிக் கொள்ள ஏதுவாக அமையும்.

இக் கட்டுரை எழுதப் பயன்பட்ட நூல்கள்

1. மாக்கியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும் (அமாக்கஸ்)
2. கதைப்பாடல்களும் சமூகமும் (கோ.கேசவன்)

ஆத்தியர்களை இன்னும் ஆத்தியர்களாக.....

டென்மார்க்

கலம்பம் மாதத்தில் இளவரசர் யோக்கிம், கொங்கொங்கைச் சேர்ந்த அலெக்ஸண்டராவை திருமணம் செய்துகொண்டார். அலெக்ஸண்டராவின் தாயார் ஐரோப்பாவையும், தந்தை சீனாவையும் சேர்ந்தவர்கள். அலெக்ஸண்டரா சிரிக்கும்போது கண்கள் வளைந்து கொள்ளுகின்றன. இதை பாக்கும் அனேக டெனிஷ்காரர் திருப்திபட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

அண்மையில் ஆபிரிக்காவின் கென்யாவைச் சேர்ந்த ஓட்டவீரர் Wilson Kipketer 800 மீற்றர் ஓட்டத்தில் "டெனிஷ் நாட்டு"க்கான உலகச் சாம்பியன். அவர் முகமும் கடுமையான கறுப்பு நிறம். அவர் 5ஆண்டுகளாக டென்மார்க்கில் வசித்து வருகின்றார். ஆனால் அவர் டெனிஷ்காரர் அல்ல. அத்துடன் மிகவும் குறைந்தவிலை டெனிஷ்மொழி பேசமுடியும். இருந்தாலும் டெனிஷ் விளையாட்டுப் பிரியர்கள் டென்மார்க்; Wilson Kipketerமூலமாக தங்கப்பதக்கத்தை வென்றுவிட்டது என்று கொண்டாடுகிறார்கள்.

Rødgrød med fløde

எப்போது ஒரு மனிதன் டெனிஷ்காரன் ஆகமுடியும்? அவனுடைய மூதாதையர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக இங்கே நாட்டில் வசித்திருக்க வேண்டுமா? பார்வைக்கு டெனிஷ்காரர் போல தோலின் நிறமும், நீல கண்களும், அவர்களின் தலையின் நிறத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா?

டெனிஷ் குதூகலத்தை புரிந்துகொண்டு Rødgrød med flødeயை பிழையின்றி உச்சரிக்க வேண்டுமா? டெனிஷ் கலாச்சாரத்தைப் முற்றாகக் கற்று யார் Absalon, Grundtvig, Klaus Rifbjerg என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமா? அல்லது தன்னை எல்லாம் டெனிஷ் என்று உணரவேண்டுமா?

சட்டத்தின்படி விளக்கம் புரிந்துகொள்ளக்கூடியது. அதாவது ஒருவர் டெனிஷ்காரனாக அவர் டெனிஷ்காரனாக பிறந்திருக்க வேண்டும் அல்லது டெனிஷ் பிரஜாவுரிமையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் டென்மார்கிற்கு எப்போதும் வேற்று நாட்டார் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அநேகர் திரும்பவும் தங்கள் நாட்டுக்கு குறுகிய காலத்திலோ அல்லது நீண்ட காலத்திலோ திரும்புகின்றனர்; சிலர் இங்கே தங்கி குழந்தைகளை பெற்று டெனிஷ்காரர் ஆகிவிடுகின்றனர்.

இங்கே கலீடன் தொழிலாளர்கள் வந்தனர்; ஜேர்மனி போர்வீரர்கள் வந்தனர்; நெதர்லாந்து விலாஸ்பிகன் வந்தனர்; அவர்கள் மட்டுமல்ல பலர் வந்தனர். 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் இன்றைய எண்ணிக்கையை விட அதிக அளவில் வேற்றுநாட்டினர் கொப்பனேக்கனில் வசித்தனர். அதிககாலமாக ஜேர்மனி, டென்மார்க் எல்லைகளை கண்காணிக்க முடியாமல் இருந்தது. அதிகாரிகளின் மொழியாக ஜேர்மனியின் பெயர் இருந்தது. சில டெனிஷ் அரசர்களால் ஒழுங்காக டெனிஷ்மொழியைக் கற்கவோ அல்லது பேசமுடியாமல் இருந்தது.

முன்னய காலங்களில் இங்கு வந்த வெளிநாட்டவர்கள் அனேகமாக ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவர்கள். ஆனால் யூதர்களும்; ரஷ்சியாவுக்கும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் தப்புவதற்காக வந்தார்கள். 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு கறுப்பு மனிதன் வீதியில் நடந்தால் பரபரப்பான விடயமாகிவிடும். இன்று இந்த நிலையில்லை.

இன்று பல வெளிநாட்டினரும் அகதிகளும் டெனிஷ்காரர்களுக்கு மிகவும் அந்நியர்களாக தெரிகின்றார்கள். அவர்கள் வேறு கலாச்சாரங்களையும், வேறு மதங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை விளங்கிக் கொள்வது டெனிஷ்காரரால் கஸ்டமாக உள்ளது. இந்த வெளிநாட்டுக் காரர்கள் முன்பு எப்போதும் இல்லாத அளவில் மிகவும் அந்நியப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்கும் அலெக்ஸண்டராவையும், Wilson Kipketer யும் வரவேற்பதற்கும் அதிகதூர இடைவெளி உண்டு.

* Rødgrød med fløde (ஒரு உணவு) - வெளிநாட்டவரால் உச்சரிக்க கஸ்டமான வார்த்தை.

நன்றி: Samtid

டெனிஷில்: Niels Viderø

தமிழில்: ரவி

”காகம்” கருத்தறிதல் நிகழ்வும் கருத்தரங்கமும்

வாசகர்களே! வணக்கம்.

காகம் 95 ம் ஆண்டினைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு 96ம் ஆண்டினுள் சிறகெடுக்கின்றது. இந்தவேளையில் இதுவரை வெளிவந்த காகத்தின் உள்ளடக்கங்கள், மற்றும் அதனுடன் கூடிய பல்வேறு அம்சங்கள் பற்றி கருத்தறிதலும், அதன் வழி எதிர்கால நடவடிக்கைகளை தீர்வுகொள்ளுமுகமாகவும்

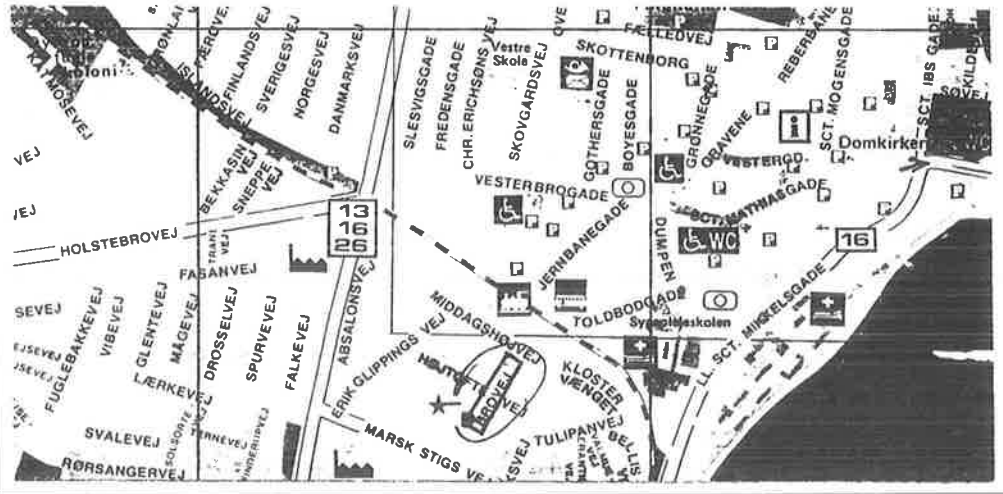
”காகம் கருத்தறிதல் நிகழ்வும்”

அத்துடன் இன்றைய புலம்பெயர் சமூகத்தின் அவசரநம்புக்கான விடையங்களை மையப்படுத்தி

ஒரு”கருத்தரங்கமும்”

ஒழுங்குசெய்யப்பட்டுள்ளது.காகத்தின் வாசகர்களையும் சமூக நலன்விரும்பிகளையும் இத்தருணத்தில் கலந்துகொண்டு தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை தெரியப்படுத்தி காகத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சியில் பங்கெடுக்குமாறு அன்புடன் அழைக்கிறது காகம்.

(நிகழ்ச்சி நிரல் அடுத்தபக்கத்திலும், உங்களது வருகைக்கு இலகுவாக நிகழ்வுநடைபெறும் இடத்தின் வழித்துணைப்படம் கீழேயும் உள்ளது.)
நிகழ்வுமண்டப தொலைபேசினி இலக்கம் 88 61 09 45 ஐ நிகழ்வுநாளான 06.01.96 அன்று காலை 9.00....19.00 மணிவரை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இடம்: DANSK FLYGTNINGEHJÆLP
BROVEJ-17
8800 VIBORG

காலம்: 06.01.1996 - சனிக்கிழமை காலை 10.00-19.00 மணிவரை
நிகழ்ச்சிநிரல்

காகம் கருத்தறிதல் நிகழ்வு

- 10.00-10.15 வரவேற்புரை - திரு. வேலணையூர் பொன்னண்ணா
10.15-10.30 தலைமையுரை - செல்வன்
10.15-10.45: "12 காகங்கள் 95" ஒரு பார்வை - திரு. கே. எஸ். துரை
10.45-11.00 இடைவேளை
11.00-12.00 "எமது பார்வையில் காகம்"
1. "சஞ்சீவி" ஆசிரியர் குழுவினருந்து
2. "சங்கமம்" ஆசிரியர் குழுவினருந்து
3. திரு. சிவஞானம் ("அரும்பு" ஆசிரியர்)
4. "கற்பகம்" ஆசிரியர் குழுவினருந்து

12.00-13.00 மதியபோசனம்

- 13.00-14.00 "காகம் எதிர்காலம்" கருத்துப்பரிமாறல்
14.00-14.15 - இடைவேளை
14.15-15.15 "காகம்" எதிர்காலம் கருத்துப்பரிமாறல் தொடர்ச்சி
15.15 -15.30 "காகம்" சிலகேள்விகள்" திரு. திருரவிச்சந்திரன்
15.30-15.45 "காகம் வாசகமதிப்பீடு" திரு. செல்வன்
15.45-15.00 இடைவேளை

16.00-19.00 "கருத்தரங்கம்"

- 16.00 16.30 புலம்பெயர் சமூகப்பிரச்சனைகளில் விரவிக்கிடக்கும் மனோவியல் தாக்கங்கள்."
- திரு. கதிர்காமநாதன்
16.30-17.00 "புலம்பெயர் நாடுகளில் ஈழவரின் தொழில்துறைகள்" - திரு. கமலநாதன்
17.17.15 இடைவேளை
17.15-17.45 "புலம்பெயர் சமூகத்தின் இரண்டாவது சந்ததி முகம்கொள்ளும் பிரச்சனைகளும்
அதற்கான பரிகாரங்களும்" - திரு. லங்காநிலகம்
17.45-18.15 "புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் புதியபோக்குகள்?" - திரு. சிவநாதன்
18.15-18.45 புலம்பெயர்நாடுகளில் தமிழ்விழாக்கள் - திரு. தர்மகுலசிங்கம்
18.45-19.00 நன்றியுரை - முல்லையூரான்

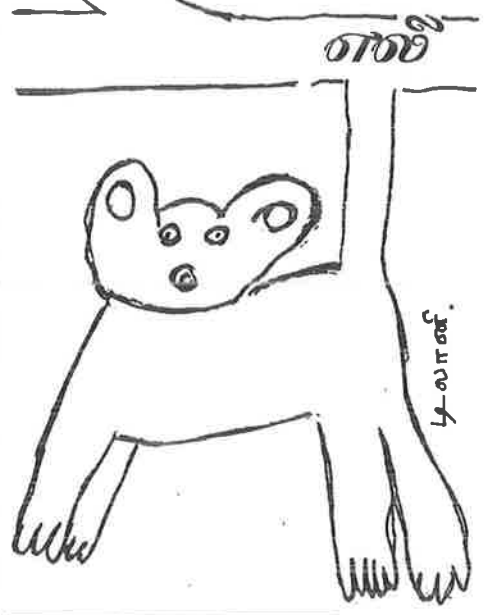
விழிப்பு வந்தது.....

தூக்கம் குலைந்துவிட்டது. உடல் அசதியுடன் வந்து தூங்கியவனுக்கு அந்தச் சத்தம் எழுந்து கொள்ள வைத்துவிட்டது.

எளித்தூங்க முடியுமா?

விளக்கைப்போட்டான். கடி. காரம் அதிகாலை மூன்று முப்பதைக் காட்டியது. எழுந்து சென்று பார்த்தான். இறுக்கமாகக் கட்டி வைத்த இறைச்சித் துண்டைக் காணவில்லை. இன்றும் ஏமாற்றம் தான். கொஞ்சநாட்களாக தோல்லைதரும் எலிகளை பிடித்துக் கொள்ள நடக்கின்ற முயற்சிகள் தோல்வியில் தான் முடிந்திருக்கின்றது.

“கவனம் மச்சான், பழைய புத்தகங்களுக்குத்தான் எலி வருகுதுபோல” நண்பன் எரிச்சலைக் காட்டினான். எவனுக்குத்தான் அவன் மீது எரிச்சல் வரவில்லை. பதவி உயர்வு... சம்பள அதிகரிப்பு... நிறைய நண்பர்கள்... ரீவி... வீடியோ... திண்சரி சினிமா... ஆசைதீர கேட்க பழைய புதிய பாடல்கள்... வாசிக்க புத்தகங்கள். ஒளி வாசகரை

முல்லை அழுதன்

வெறுத்ததனால் யாருக்கும் நூல்களை வாசிக்க வெளியில் கொடுப்பதில்லை. கலைஞனின் வலிகளை புரிந்து கொள்ளாத வாசர்களுக்கு நூல்களை கொடுப்பதில்லை என்று தீர்மானித்தான்.

“பொறி வாற்கி வை! எலி அகப்படும்” இன்னொருவன் ஆலோசனை தந்தான்.

“எலிப்பாசானம் சாப்பாட்டில் கலந்து வை!”

“குளு வாங்கிப் பூ சி வை!”

அவரவர்களது ஆலோசனைகளை கேட்டும்... அதன்படி நடந்தும், கிடைத்தது ஏமாற்றம் தான். தோல்வியைச் சந்திக்க யார்தான் தயார்? எரிச்சல் தன் மீதே வந்தது!

“ஒரு எலியைப் பிடிக்க முடியேல்லை! எப்படி பெண்ணை மடக்கப் போகிறாய்?”

“அதுதான் இவனுக்கு ஒன்றும் அகப்படவில்லை.” நண்பர்களின் விமரிசனம் இது. முயற்சித் தான்... ஏறும்புகள் வந்து ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து இறைச்சித்துண்டை அகற்றிக் கொடுக்க எலி நகர்ந்து விடுகின்றது. பொறி அவனைப் பரிதாபமாய் பார்க்கும்.

களைத்து வந்து சப்பாத்தைக் அவசரமாய் கழற்றி மூலையில் எறிந்துவிட்டு, சொக்கலைக் கழற்றும்போதுதான் ரூபகம் வந்தது. போய் பார்த்தான். பொறி கழன்றிருந்தது. எலி இன்றும் அகப்படவில்லை. நாளை “Cornich super Market” சந்திப்பதாக ஒருவாரமாக சொல்லி ஏமாற்றுகிற ஸிந்தியா மாதிரி இந்த எலியும் இன்று... இன்று என டிபிக்கி கொடுத்து திரிகிறது! ஏமாற்றம் தொடரப் போகிறதா?

முகம்கழுவி ரவலை எடுத்து முகத்தை அழுந்த துடைத்து, சாமிப்படத்திற்கு சாம்பிறாணிக் குச்சியை கொழுத்தி வைத்துவிட்டு, அன்றைய சமையலை கவனிக்க சமையறையை அடைந்தபோது மரக்கறிகள் எலி நறுக்கியிருப்பது தெரியவந்தது. எலிமிச்சம் பழம் பத்திரம் என்று எலுமிச்சம்பழங்களை அம்மாவிடம் அப்பா கொடுத்தது ரூபகத்திற்கு வந்தது.

இன்றிரவு தூங்க முடியுமா? எலிமணம் மூக்கை துளைக்கும். நிலவுக்கு ஒளித்து பரலோகம் போகமுடியுமா? இத்தனை மலிவாக அறை எங்காவது எடுக்க முடியுமா? இருபத்திநாலு

மணிநேரமும் தண்ணீர்.. தனிமை.... சிந்திக்க... எழுத.... நண்பர்களை தங்க வைக்க.... இந்த அறை போல் வருமா?

Air freshner அவசரத்துக்கு கை கொடுக்கின்றது. spray பண்ணி கால்மணி நேரத்துக்கு நறுமணம் தரும். பிறகு பழையபடி எலி நாற்றம். மனைவி வரும்போது வேறு வீடு பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதுவரை சமாளிக்க வேண்டுமே. முடியுமா? தன்னம்பிக்கை தன்னையு மறியாமலேயே தகர்ந்து வருவதை உணர்ந்தான். அப்படியெனில் என்ன செய்வது? யோசிக்க தலை வலித்தது. "டைக்கர் பாம்" நெற்றிக்கு வந்தது. வலி குறைந்த மாதிரி இருந்தாலும் ஒவ்வொரு இரவும் நிம்மதியாக தூங்கவேண்டுமே. ஏலி குளிர்ந்தது.

வியாழன் வெள்ளி விடுமுறைகளில் வந்து தங்கிப்போகின்ற நண்பர்களும் தங்கள் வரவை நிறுத்தி விட்டிருந்தார்கள். குளு வைத்தாயிற்று. சாப்பாட்டில் பாசாணமும் கலந்தாயிற்று. பொறி தயார் நிலையில்.... எலி பிடிபட வேண்டுமே.

உள்ளூர அவனுக்குள் எரிச்சல். "எலியைத் தொலைத்தால் தான் நிம்மதி"
"பூனைகள் எல்லாம் இங்கு எலிக்குத் தோழன். அதனால் பூனையும் வளர்க்க முடியாது."
"அந்த ஹவுஸ்மெயிட் உனக்கு மடங்கேல்லைப் போல.... போன் பண்ணின காசுதான் மிச்சம்"
"இவனுக்கு போன்காசும், எலிக்கு தாரை வார்க்கும் காசும் அதிகம்."
அலாரம் அடிக்க.... கடிகாரம் ஐந்து மணி காட்டும். எழுந்து பாத்திரம் நுழைந்து.... ஷவரை திறந்து விட்டால் சுகமாக இருக்கும்.
"லக்ஸ்" வாசம் தரும்.... மூச்சை இன்னொரு தடவை உள்ளிழுத்து விட்டுக் கொண்டான்.
துடைத்து, தேநீர் தயாரித்து.... கண்ணாடி முன் நின்றான். தலைவாரியபோது "அப்பாடா world cup match உன் நெத்தியில் நடத்தலாம்" நண்பர்கள் சொல்வது ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

லுங்கியைத் தளர்த்தி, நிலத்தில் இறக்கி, ரவுசரில் கால்களைத் துளைத்து, சேர்ட்டை "இன்" செய்து மீண்டும் கண்ணாடி பார்த்து.... சப்பாத்தை மாட்டும் போது ஞாபகத்திற்கு வந்தது.
"சத்தியமாகச் சொல்லும், பொறியில் அகப்பட்டு வலியுடன் இறக்கின்ற எலியின் முனகல் அதிரவைக்கவில்லை" நண்பன் கேட்டான். அதுதான் பொறியில் அகப்படும் எலியை பார்க்கவே பிரியப்படுவதில்லை. அப்படியே எறிந்து விடுவேன். சாப்பிடவே பிடிக்காது. இறந்த எலி பயமுறுத்தும். மனித உயிர்மாதிரித்தானே அதுவும். நமக்குத் தொல்லை தருகின்றது என்பதனால் தண்டனை வழங்கி சாகடிக்கிறோமே..... நாங்கள் கூட கொலைகாரர் மாதிரித்தானே!

விமரிசம் அவர்கட்கு சிரிப்பைத் தந்திருக்க வேண்டும். அடிக்கடி பேச்சிடையே சொல்லி கிண்டலடிக்கவும் தவறமாட்டார்கள். உண்மைதானே? யார் உண்மையை உள் வாங்குகிறார்கள்? பைப்பிலிருந்து ஒழுகும் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. வாழ்வே தற்காலிகம் தானே. வேலைக்கு போவது....களைத்து வருவது, சமையல், குளிப்பு, தூக்கம் என நகர்கிற பொழுதுகள்.... இதற்கு வழிதான் என்ன?

பிடிபடுவது மாதிரியும் பிடிபடாதது மாதிரியும் வாழ்க்கை இருக்கும்போது... எலி மட்டும்... நினைவுக்கு கொண்டுவர... தாமதமாயிற்று. நடந்தபடி... தூங்கியபடி... எடைகளின்றி குளித்தபடி.... புத்தகங்களை புரட்டியபடி... இருளில் நடந்தபடி... சிந்தித்தான்.
"நானை நிச்சியம் வேறு அறை பார்க்க வேண்டும்"
"பிடிபடுகின்ற எலிகளின் முனகலை.... இறக்கின்ற அந்ததருணத்தை தரிசிக்க எனியும் தகாது"
கதைவப்பூ ட்டி, மீண்டும் இழுத்துப் பார்த்து, ஞாபமாக பாக்கெட்டில் திறப்பு உள்ளதா என சரிபார்த்து...

வீதியில் இறங்கினான் நண்பனைப் பார்க்க.

பகலெல்லாம்
சமுதாயத்தின்
இம்சைகளைத் தாங்கி,
இதயமே இல்லாது
கெட்டிப்படுத்தப்
பட்டுவிட்ட சமுதாயச்
சுவர்களின் மீது முட்டி
மோதி .

ஆற்றமுடியாதவனாய்
கொந்தளிக்கும்
உணர்ச்சிகளோடு இரவில்
மேடைக்கு வருகிறான்
கலைஞன். மேடையேறி
அவன் காட்டும்
உணர்ச்சி,
கோபம், சிரிப்பு,
அழகை, பாவங்கள்
யாவும் அவன் பகலில்
பார்த்த
நடிகர்களுக்கெதிரான
போர்க் குரலே! நடிகன்
என்பவன் சகல
கொடுமைகளையும்
மேடையில் வைத்தே
அழித்தான். அதனால்
பகல்தேர நடிகர்களைக்
கொண்ட நிஜவாழ்வால்
அவனை இலகுவாகத்
தோற்கடிக்க முடிந்தது.
பாடிப்பிழைப்பதே
கலைக்கும் :
கலைஞர்களுக்கும்
வரலாறாகிப் போனது.
மூண்டெழுந்த சமூகத்தின்
தீ நாக்குகள் தின்று
ஏப்பம்விட்ட எண்ணற்ற
கலைஞர்களின்
வரிசையில்
இருவரைப்பற்றி . .

வரலாற்றுக்கு ஓர் கடிதம் இல : 04

இரு ஞானகக் கலைஞர்கள் :
றிச்சாட் !
ஜெயமனோகரன் !

கே. எஸ். குரை

ஈழத்தின் நாடகத் துறையைப் பற்றிப் பேச
வேண்டுமானால் மந்திர உச்சாடனம் போல சிலருடைய
பெயர்களை நாம் முதலிலேயே கூறிவிட வேண்டும்.
நாடகத்தைப்பற்றி நமக்கு தெரிந்திருக்கிறதா ?
இல்லையா ? என்பது முக்கியமல்ல. நமக்கும் ஏதோ
தெரியுமென்பதை மற்றவர்களும் ஒப்புக்கொள்ள
வேண்டுமானால் இந்த வேத வரிகளைத் தெரிந்திருக்க
வேண்டியது அவசியம்.

எழுபதுகளின் கடைச் கூறு --

ஈழத்தின் நாடக வரலாறுபற்றி எண்ணற்ற
புத்தகங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலச்சூழல்.
நாடகவரலாற்றைப் பதிவு செய்து, வெளியாகிக்
கொண்டிருந்த அந்தத் தகவல்களைப் படிக்கப் படிக்க
எங்கோ . . ஏதோ . . ஒரு வெற்றிடம் திட்டமிட்டு
உருவாக்கப்படுவதுபோலத் தெரிந்தது.

நாடகத்தையே வாழ்க்கையாக்கி, அதனால்
தம்மைத் தாமே அழித்துக் கொண்டு, பஞ்சப்பட்டு,
நித்திய தரித்திரராகி, பரம்பரையோடு அழிந்து
போனவர்கள் எண்ணற்ற கலைஞர்கள். கடைசி ஈழத்து
நாடக வரலாற்றிலாவது தமது பெயர்கள் பதிவு
செய்யப்படும் தானே? என்ற ஒரே நம்பிக்கையுடன்தான்
இவர்கள் தமது இறுதி மூச்சுக் காற்றையும் விட்டனர்.
இவர்களையெல்லாம் இந்த ஏடுகளில் புரட்டிப் புரட்டித்
தேடினேன் . . . தேடினே . . . .

“உண்மையாக நடப்பவை சரித்திரமாக
உருவெடுப்பதில்லை. இப்படித்தான் நடந்ததென்று
நம்பவைக்கப் பட்டவைகளே சரித்திரமானது !” என்ற
அறிஞர் எம்சனின் கூற்றோடு ஈழத்தின் நாடகவரலாறு

பல இடங்களில் பொருந்திப் போய் விடுவதையும் அந்தப் புத்தகங்களில் கண்டு கொண்டேன். நிற்க. இனி -

நாடக கூத்துக் கலைஞன் நிச்சாட் ! நாடகக் கலைஞன் ஜெயமனோகரன் !! இவர்கள் இனிவரும் புதிய தலைமுறையினர் படித்தறிய வாய்ப்பில்லாத இரு ஈழத்து நாடகக் கலைஞர்கள்.

எழுபதுகளை ஈழத்து நாடக உலகின் பெரும் எழுச்சிக் காலமெனத் தயங்காது வரையறை செய்யலாம். அப்பொழுதெல்லாம் ஒவ்வொரு வாரமும் குடாநாடெங்கணும் நாடகப் போட்டிகள் பெருமெடுப்பில் நடைபெறும். சில போட்டிகளில் ஐம்பதிலிருந்து அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் கூட போட்டிகளில் பங்குபற்றியதைப் பார்த்திருக்கிறேன். எவ்வளவு நாடகங்கள் பங்குபற்றினாலும் ஏழு அல்லது எட்டு நாடகங்களே இறுதிச் சுற்றில் மோதும். இவ்விதமாக விடிய விடிய நாடகப் போட்டிகளும்: பகல் முழுதும் அதுபற்றிய பேச்சுக்களுமாகவே நாடகப் பயிரால் செழித்துக் கிடந்தது தமிழ்மண்.

இந்த நாடக எழுச்சியில் ஒளிகாட்டிய எண்ணற்ற நடிகர்களில் எல்லோராலும் அறியப்பட்ட ஒருவர் நிச்சாட் ! பெண் நடிகராகத் தோன்றி, மற்றவர்களால் அறியப்பட முன்னரே இறந்து போன இன்னொருவர் ஜெயமனோகரன்.

துருக்கிக் காரரைப் போல நல்ல சிவந்தமேனி. கடடையானாலும் நடிகனுக்குரிய பிரமிப்பூட்டும் கெம்பீரம் ! கன்னங்களில் சுருண்டோடும் ராஜபாட் மீசை. மடிப்புக் குலையாத ஆடை, செல்லமாகத் துள்ளும் கள்ளு வண்டி, தூங்கப் போனாலும் நாடகமே கனவு, அச்சுவேலியில் ஒரு சிறுகடை வைத்து டெய்லர் தொழில். இவரே நடிகன் புத்தூர் நிச்சாட்.

அந்த நாட்களில் நிச்சாட் குமணனாகவும்,

அவர் தம்பி இளங்குமணனாக ஆசாத் என்ற முஸ்லீம் கலைஞரும் பெற்றிருந்த பாத்திரப் பொருத்தம் அபாரமானது. குமணன் நாடகத்துடன் மோதி வெற்றி பெறுவதென்பது அன்றைய நிலையில் சாதாரணமான காரியமல்ல. அந்த நாடகத்திற்கு சென்ற இடமெல்லாம் வெற்றி. நாமறியவே முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட தங்கப் பதக்கங்களை வெற்றியீட்டியிருந்தார்கள். இந்தப் போட்டி வெள்ளத்தில் நீந்திக் கரையேறுவதே நடிகனுக்கான பயிற்சிப் பட்டறையாகும்.

மிகமிகக் கடுமையான பயிற்சிச் சூழலால் வெளிவந்த இக் கலைஞர்கள் தனியே வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும், வீரகேசரிப் பத்திரிகையிலும் மட்டுமே தம்மை நாடக நடிகர்களாக இனங்காட்டிக் கொண்டவர்களல்ல. வீரசிங்கம் மண்டபத்தைக் கண்ணாலும் பார்த்திராத மக்களைக் கொண்ட குக்கிராமங்களுக்கெல்லாம் தமது நாடகங்களோடு சென்றவர்கள். எழுதப் படிக்கத்தெரியாத மிகமிகச் சாதாரண மனிதர்களின் கடுகளவும் தீமை கலவாத கைதட்டல் களுக்குள்ளால், அவர்களின் விருப்பு வெறுப்பு களுக்குள்ளால் வேரோடிச் செழித்த ஈழத்துக் கலைஞர்கள்.

அழுக்கு வேஷ்டியும், சுருட்டைக் கௌவிய வாயுமாய் வெறுந்தரையில் குந்தியிருந்து நாடகம் பார்க்கும் தமிழீழக் கிராமங்களின் இன்பமும், துன்பமும், எழுச்சியும், வீழ்ச்சியுமாகத் திகழ்ந்த இந்த நடிகர் குழாத்தில் இன்றும் என் கண்களுக்குள் நிற்பவர் நிச்சாட்.

பகலெல்லாம் மாடாக முறிந்து, டெய்லர் வேலை செய்து பணம் சம்பாதித்து, அந்தப் பணத்துடன் மற்ற நடிகர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, இரவில் நாடக மேடையில் அரசனாகத் தோன்றுவார். அதுவே அவரது வாழ்வியல் இன்பம். கலைத் தாகம்.

இவருடைய குமணன் நாடகத்தை நாம் போட்டிகளில் மூன்று முறை சந்தித்தோம். வெற்றிபெற முடியவில்லை. அதில் முக்கியமானது சிறுப்பிட்டி காந்தி சேவா நிலையம் நடாத்திய நாடகப் போட்டி. முதல் சுற்றில் பங்குபற்றிய நாடகங்களின் எண்ணிக்கை 56. குடாநாட்டின் எல்லாப் பிரபலமான நாடகங்களும் மோதிப் பொறிகக்கிய போட்டி.

அன்று குமணன் நாடகத்திற்கும், பாதுகை நாடகத்திற்கும் மூன்றாவது பரிசு. எமது நாடகம் மூன்றாம் இடத்திற்குள்ளும் வரவில்லை. முதலாவது இடம் வானொலிப் பாடகர் விவேகானந்தனின் மயானகாண்டம். ஆனால் அன்றய போட்டிகளில் சிறந்த நடிகனுக்கான பரிசு ஏனோ எனக்குக் கிடைத்தது.

அப்பொழுது நல்ல இளம்பராயம். வெற்றிக் களிப்பு! அச்சவேலி சென்று நிச்சாட்டைச் சந்தித்தேன். கலை என்பது தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் மிக அழகான பூங்கா. ஆனால் பொறாமையின் தாய்வீடாகவும் அதுவே இருப்பதால் அவசரப்படாது தயங்கித் தயங்கியே கதைக்கத் தொடங்கினேன்.

என்னைவிட சுமார் பதினைந்து வருடங்கள் மூத்த அந்தக் கலைஞன் அன்று காட்டிய பெருமதித்தையும், முன்பின் அறியாத இளைஞனான என்னை நோக்கிக் கூறிய உற்சாக வார்த்தைகளையும் நினைத்தால் இன்றும் அவர்மீது நிறைந்த மரியாதை ஏற்படுகிறது. மற்றக் கலைஞர்களும் சிறப்படைய வேண்டுமென்ற பெருந்தன்மை அந்தக் கிராமத்துக் கலைஞரிடம் சுடர்விடக் கண்டேன்.

பின்நாளில் இது போன்ற ஒரு வெற்றியுடன் பாராட்டுத்தேடி, பல்கலைக் கழகக்காரர் ஒருவரையும் சந்திக்க நேரிட்டது. ஆனால் அன்று கிடைத்த அனுபவமோ இதற்கு

முற்றிலும் எதிர்மாறானது. வாய்திறக்க முன்னரே விமர்சனம் என்ற வேட்டைப் பற்களால் கடித்துக் குதறி வீசப்பட்டேன்.

எமது நாடகங்களையும் எம்போன்ற கலைஞர்களையும் அவர்கள் அடியோடு நிராகரிக்கக் கண்டேன். சிங்கள நாடகங்களின் சிறப்பு, மேலைத்தேய மொழி பெயர்ப்பு நாடகங்களின் மகிமை பற்றி அவர்கள் பிரலாபித்த பிரலாபங்களைக் கேட்டபோது, வாழ்க்கையை விட்டு, படிப்பை முறித்து, வேலை வாய்ப்பை இழந்து, ஏழ்மையில் உழன்று, கண்ணுறக்கமில்லாமல் நாடகத்திற்காகவே சிலுப்பாத் தலையுடன் வாழ்ந்து, நடிகனாகக் கண்ட கனவுகனெல்லாம் ஒரு நொடியில் இடிந்து சரிந்ததைக் கண்டேன்.

அந்த இடிவுபாடுகளில் நின்று பார்த்த போதுதான் நிச்சாட் போன்ற கலைஞரிடமிருந்த உண்மையையும், கலைத்துவத்தையும், உயர்வையும்; மற்றவர்களுக்கும் அவருக்கும் இடையே இருந்த வேறுபாட்டையும் உணர்ந்தேன்.

இக்காலத்தில் அனார்த்தலி விஜயதாஸ் என்றொரு நடிகர். பெண்வேடம் ஏற்பவர். நாடகமே வாழ்வு. எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. வசனங்களை சொல்லிக் கொடுத்தே மனனம் செய்விப்போம். நீண்ட கூந்தல் வளர்த்து, அழகான கொண்டை போட்டு சேலை கட்டியபடியே பகல் நேரத்திலும் பஸ்சில் பிரயாணம் செய்வார். நிஜவாழ்விலும் பெண் தோற்றத்துடனேயே வாழ்ந்த ஒரு ஆண்.

இவர் நாடக மேடையில் தோன்றினால் பெண்களே தோற்றுப் போய்விடுவார்கள். வறுமை இந்தக் கலைஞனை அழித்தது. இன்னொருவர் ஒப்பனையாளர் பொலிகை மணி. வறுமையின் கொடுமையால் மரம் வெட்டிப் பிழைக்க

முல்லைத் தீவுப் பக்கம் போனார். இராணுவம் அந்தக் கலைஞனைச் சுட்டுப் பசியாறியது.

எப்போது நிச்சாட்டைப்பற்றி நினைக்கிறேனோ? அப்போதெல்லாம் அவரின் சம காலத்தைச் சேர்ந்த இந்த இரு கலைஞரைப் பற்றிய நினைவுகளும் எங்கிருந்தோ ஓடிவந்து குந்திக்கொள்ளும். ஏழ்மையாலும் சமூக ஓடுக்கு முறையாலும் நிந்திக்கப்பட்ட இந்தக் கலைஞர்களில் ஒருவரை நினைத்து விட்டால் போதும் கூடவே எண்ணற்ற கலைஞர்களின் நினைவுகள் கதம்ப வடிவாக வந்து சேர்ந்துவிடுகிறது. நிச்சாட்டைப் பற்றி ஒரு மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சி.

அன்று ஒரு பிரபலமான நாடகப் போட்டி. ஐந்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் பார்வையாளர்கள். குமணனுக்கு முதல் பரிசு. எமது நாடகத்திற்கு மூன்றாவதிடம். முதல் மூன்று நாடகங்களுக்கும் தங்கப் பதக்கங்கள் பரிசாகக் கிடைத்தன. அதுவே நாம் நிச்சாட்டுடன் மோதிய கடைசி நாடகப் போட்டி.

" பரிசாகப் பெற்ற பதக்கங்களையும் யாராவது விற்பார்களா? ஒருபோதும் விற்கமாட்டார்கள்! " இது கலையோடு சம்மந்தமில்லாத, எமக்கான பரிசுகளை அன்பளிப்புச் செய்திருந்த நகைக்கடை முதலாளியின் கணிப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும். செப்புத் தகட்டில் பதக்கங்களைச் செய்து, மேலே தங்க முலாம்பூசி ஏமாற்றி யிருந்தார். பதக்கத்தை விற்க நகைக்கடை போனபோதுதான் நம்மைப் போலவே அவரும் ஏமாற்றப் பட்டுவிட்டதை அறிந்து கொண்டார்.

பொருளுடையவர்களின் பார்வையில் கலைஞர்கள் எவ்வளவு மட்டமாக மதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு அந்தப் பதக்கத்தைவிட வேறென்ன சாட்சியம்

வேண்டுமெனக் கேட்டு வருத்தப்பட்டார். அன்றுதான் பேச்சுவாக்கில் சாதி என்ற பெயரால் நடிகமணி வைரமுத்து, கலாவிநோதன் அண்ணாச்சாமி, அல்வாய்க்கவிஞர் செல்லையா போன்றவர்கள் சமூகத்தில் பெறவேண்டிய இடத்தை எவ்வாறு பெறத் தவறினார்கள் என்ற வரலாற்றையும் சுட்டிக்காட்டிச் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப்பிற்குள் பொதிந்திருந்த வேதனை சாதாரணமானதல்ல. அதில் ஒருவித ஆவேசமே சுடர்விட்டெரியக் கண்டுகொண்டேன்.

இந்த இடத்தில் வைத்தே நாம் கலைஞன் ஜெயமனோகரனின் கதையையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் நிச்சாட்டின் சிரிப்பிற்குள் சுடர்த்த வேதனை நெருப்பின் அனலைத் திப்பமாக அளவெடுத்து, இதயத்தில் பதிந்து கொள்ள முடியும்.

ஜெயமனோகரன் சிறந்த பெண் நடிகர். கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர். எமது நாடக மன்றத்தில் பிரதான பெண் நடிகரும் கூட. மிக நுண்ணிய அற்புதமான உணர்ச்சிக் கலைஞன். பேசினால் வாயில் தமிழ் உடைந்த தேன் குழலாய் ஒழுகும். அவரோடு நடிக்கும்போது கலை மேடையில் நிறைகுடமாய் கொலு வீற்றிருக்கக் காணலாம்.

நிச்சாட்டைச் சாப்பிட்ட அதே சாதியத் தீ தான் இவரையும் சாப்பிட்டது. எனக்குக் காதலியாக நடித்து வந்த ஜெயமனோகரனுக்கு நிஜவாழ்வில் ஒரு காதலியிருப்பது அவன் சாகும்வரை எனக்குத் தெரியவே தெரியாது. ஒருநாள் அதிகாலை! புலர்ந்தும் புலராத பொழுதில் அவரின் அகால மரணச் செய்தி கிடைத்தது. ஓடிப் போனோம் —

கரவெட்டியிலுள்ள ஒரு கோயிலிலின் மூலஸ்தானத்தில் அவனும் தங்க மாம்பழம் போன்ற அழகுடைய அவனது காதலியும் தமது

கைகளை ஒன்றோடு ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கயிற்றால் கட்டியபடி, கோயில் மூலஸ்தானத்தில் இறந்து கிடந்தனர். நஞ்சின் மணம் குடலைப்புரட்டி எடுத்தது. இறுகிப் போன சமுதாயத்திடம் நீதி கேட்டு, நாடகங்களில் வரும் இறுதிக் காட்சிபோல நிஜமாகவே இருவரும் இறந்து கிடந்த காட்சி மனதை உலுக்கியது.

கதாநாயகனும், கதாநாயகியும் இறந்த வுடன் வில்லன்கள் திருந்தி வசனம்பேசுவது நாடகமரபு. அதற்கிணங்க தெய்வ சந்நிதியில் வைத்து காதலியோடு உயிர்கொடுத்து, நாடகபாணியில் தமது மரணத்தால் நீதி கேட்டிருந்தான் அந்தக் கலைஞன் .

உண்மையில் அவனும் அவனுடைய காதலியும் உறவினர்கள்தான். சாதியும் ஒன்றுதான். ஆனாலும் சாதிக்குள் ஒரு சிறு ஏற்றத்தாழ்வு. ஜெயமனோகரனது சாதாரண குடும்பம். அவனுடைய காதலியோ பழைய காலத்தில் வண்டில் கட்டி ஓடிய பெருமையை வைத்திருந்த குடும்பம். இதுவே மூலப் பிரச்சனை. அந்தப் பெண் தாய்மை நிலை அடைந்த பிறகும் கூட அந்தக் காதலை நிறைவேற்றிவைக்க முடியவில்லை. வண்டில் கட்டி ஓடிய பெருமை சாதிய வடிவில் நின்று அந்தத் தூய காதலுக்குத் தடை போட்டது. அந்தச் சாதியம் அவர்களை இறந்தபிறகாவது விட்டுவைத்ததா ..?

தம்மைச் சாவிலும் பிரித்துவிட வேண்டாமென கைகளைச் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டே மரணமான அவர்களை வாழ்த்தான் விடவில்லை: கடைசி ஒன்றாக அடக்கம் செய்யவாவது அனுமதிக்கும்படி மன்றாடினோம். முடியவில்லை.

சாதியம் சடலங்களைக்கூட இரண்டாகப் பிரித்தது. இருவரும் வேறு வேறு சுடலைகளில்

எரியூட்டப்பட்டனர். வதிரிச் சுடலையில் வைத்து அந்த இனிய கலைஞனுக்கு வாய்க்கரிசி போடும்போது என் கண்கள் உலகத்தைப் பார்க்க முடியாது நீரில் மூழ்கிப்போயின.

பின் பொருநாள் அறுபதடி மேடையில் காத்தவராயன் கூத்தைப் போட்ட றிச்சாட், வறுமைத்தீயில் வீழ்ந்து மடிந்தான் ! என்ற செய்தியைக் காற்று வாக்கில் அறிந்து கொண்டேன். அப்போது அவனின் இறப்பிற்குக் கூட மரியாதை செலுத்த முடியாது அகதியாகிப் போயிருந்ததது என்வாழ்வு.

இந்த அற்புதமான கலைஞர்களை யெல்லாம் நினைக்கும் போது என் ஆத்மம் நாடக மேடை நினைவுகளுக்குள் மூழ்கிச் சிவிரக்கும் .

கடைசியாக ஒன்று —

என்னருமை நாடகக் கனவான்களே ! இந்த இருபத்தைந்தாண்டு கால ஈழத்து நாடக வரலாற்றை நிராகரித்து, அந்த இடத்தில் புதிய வரலாறு எழுதிவைத்திருக்கும் பல்கலைக் கழகப் புண்ணியவான்களே ! எரிந்துபோன இந்த ஏழைக் கலைஞர்களுக்கும் உங்கள் ஏடுகளில் மனமிரங்கி ஒரு இடம் தருவீர்களா ... ?

மெலும் வரும் ...

மீண்டும் காகம் வலியுறுத்துகிறது

H. C. Andersenகதை

தமிழில்..... விழி

கடற்கன்னி

H. C. Andersen அவர்களின் கதைகளில் இந்தக் "கடற்கன்னி" என்கின்ற கதை மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். இக்கதை மிகவும் நீண்டதொரு கதை என்பதனால் 96 தை இதழிலிருந்து பாகம் பாகமாக காகத்தில் வெளிவரும்.

இக்கதையில் வரும் கதாநாயகியின் உருவச்சிலை டென்மார்க்கின் உல்லாசப்பிரயாணிகளைக் கவரும் வரலாற்றுச் சின்னமாக கொப்பனேகனில் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்கு பல தேவாலயக் கோபுரங்கள் தேவைப்பட்டிருக்கும். கடலின் அவ்வாறான ஆழ்ந்த இடத்தில்தான் கடல் மனிதர்கள் வாழ்ந்துவருகின்றார்கள்.

அழகிய நீலநிறப்பூவொன்றின் வர்ணத்தில் கடல் நீண்டதூரத்திற்கு நீலமயப்பட்டிருந்தது. தூயதொரு கண்ணாடியைப் போன்று கடல்நீரும் தெளிவாக இருந்தது. ஆனால் நங்கூரம் சென்றடையாத தூரத்திற்கு அது ஆழமாக, மிகஆழமாக இருந்தது. கடலின் அடித்தளத்திலிருந்து ஒன்றின்மீது ஒன்றாக அடுக்கி கடல்மேற்பரப்பிற்கு கொண்டுவருவ

கடலின் அடித்தளத்தில் வெறுமனே வெண்மணற்பரப்புத்தான் இருப்பதென்பதை இப்போ எவருமே நம்புவதில்லை. அங்கே அதிசயத்துக்குரிய கடல் மரங்களும் தாவரங்களும் வளருகின்றன. அவற்றின் காம்புகளும் இலைகளும் நீரோட்டத்திற்கு தக்கவாறு இலகுவில் வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய

மிருதுவான தன்மை கொண்டன. நீரின் மிகச்சிறிய அசைவின்போதும் இவைகளும் சேர்ந்து அசைவதனால் இவற்றைப் பாப்பதற்கு உயிருள்ளவைபோலத்தோன்றும். சிறிய பெரிய மீன்களையாவும் தாவரத்தின் கிளைகளினூடாக நீந்திச் செல்லும் காட்சி இங்கு பறவைகள் வானத்தில் பறந்து செல்வதைப் போன்ற தோற்றத்தைக் கொடுக்கும்.

கடலின் மிக ஆழமான இடத்திலேதான் கடலரசனின் கோட்டை இருந்தது. கோட்டையின் நீண்டமதிற்சுவர்கள் பவளப்பாறைகளினால் கட்டப்பட்டிருந்தன. கோட்டையின் ஐன்னல்கள் மிகத்துலக்கமான ஆம்பரினால் செய்யப்பட்டிருந்தது. கோட்டையின் கூரையோ சிப்பிகளினால் வேயப்பட்டிருந்தது. கடல்நீர் உள்ளே சென்றுவரும்போது சிப்பிகள் தம்பாட்டில் திறந்துமுடிக்கொண்டதைப் பார்க்க மிக அழகாக இருந்தது. சிப்பிகள் ஒவ்வொன்றினுள்ளும் பிரகாசிக்கும் முத்துக்களிருந்தன. ஒவ்வொரு முத்தும் அரசியின் முடியை அலங்கரிக்கக் கூடிய சிறப்புடன் திகழ்ந்தது. அக்கடலரசன் மனைவியை இழந்ததிருந்து நீண்டகாலமாக தபுதாரணாகவே வாழ்ந்துவந்தான். அவனது வயதான தாயாரே அவனுக்குரிய யாவற்றையும் செய்துவந்தாள். அவள் மிகவும் புத்திசாலி. தனதுகுடும்பத்தின் உயர்ந்த தன்மையினால் மிகவும் பெருமிதம் கொண்டவள். அதனாலேயே பன்னிரண்டு கடற்சிப்பிகளை தனதுவாவில் அணிந்திருந்தாள். மற்றவர்களுக்கு ஆறுசிப்பிகளை மாத்திரமே அணிவதற்கு அனுமதியிருந்தது. அவள் தனது தன்மையினால் பெரும்புகழைச் சம்பாதித்திருந்தாள். தனது மகனின் பிள்ளைகளாகிய சிறிய ஆறுகடல் இளவரசிகளிலும் அவள் மிகவும் அன்புகொண்டிருந்தாள். அவர்கள் ஆறுபெரும் அழகானவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களில் கடைசிப்பெண்ணை எல்லோரையும்விட மிக

அழகாக இருந்தாள். அவளது உடற்சருமம் ரோஜாவின் இதழ்களை ஒத்திருந்தது. ஆழ்ந்த நீலநிற நீரோடையை அவளது கண்கள் ஒத்திருந்தன. ஆனால் மற்றவர்களைப்போன்று அவளுக்கு கால்கள் இருக்கவில்லை. அவளது உடல் மீனின் வாலைப்போன்று முடிவடைந்திருந்தது.

கோட்டையின் பெரியமண்டபத்தில் அந்த ஆறு இளவரசிகளும் நான்முழுவதும் விளையாடினர். மண்டபத்தின் சுவர்களில் பலவகைப்பட்ட மலர்ச்செடிகளும் வளர்ந்து மலர்ந்திருந்தன. திறந்துவிடப்பட்ட மண்டபத்தின் பெரிய ஐன்னல்களினூடாக மீன்கள் நீந்தி அவர்களிடம் வந்துகொண்டிருந்தன. நாங்கள் ஐன்னல்களைத் திறக்கும்போது எவ்வாறு பறவைகள் உள்ளே வருகின்றனவோ அவ்வாறு மீன்கள் நீந்தி அந்த இளவரசிகளிடம் வந்தன.

கோட்டைக்குவெளியே பெரியதோட்டம் ஒன்று இருந்தது. அங்கே நெருப்பின் சிவப்பு நிறத்திலும் இருண்ட நீலநிறத்திலும் மரங்கள் இருந்தன. அவற்றின் பழங்கள் தங்கத்தைப்போல பிரகாசித்தன. பூக்களோ எரியும் நெருப்பைப்போலிருந்தன. காம்புகளும் இலைகளும் எந்நேரமும் அசைந்தவாறிருந்தன.

பூமி நீலநிற கந்தக மண்ணினாலும் நீலநிறக் கற்பாறைகளினாலும் மூடப்பட்டுள்ளது. வானத்தை மாத்திரம் பார்க்கக்கூடிய வண்ணம் ஒருவர் உயரமான ஓரிடத்தில் நின்றுகொண்டிருக்கும் போது கீழே நிலப்பரப்பானது சமுத்திரத்தின் அடித்தளத்தைப் போலவே தோன்றும். ஒருஇமைப்பொழுதில் பூரியனைப் பாப்போமானால் அது ஊதாவர்ண மலரைப்போன்றிருக்கும் அதிலிருந்தே ஒளி முழுவதும் வெளிப்பரவிக்கொண்டிருக்கும்.

அந்தச் சிறிய ஆறு இளவரசிகளுக்கும் தோட்டத்தில் அவர்களுக்கென்று தனித்தனி ஓர்

இடமிருந்தது. அதில் அவர்களினால் விரும்பியபடி மண்ணைக்கிளறவும் மலர்களை நடவும் முடிந்தது. ஒருத்தி தனக்குச் சொந்தமான இடத்தை ஒரு திமிங்கலத்தைப்போன்று வடிவமைத்திருந்தாள். இன்னொருத்தியோ தனது இடத்தை ஒரு கடற்கண்ணிபோன்று ஆக்கியிருந்தாள். ஆனால் கடைசிப்பெண்ணோ தனது இடத்தை சூரியனைப் போன்று வட்டவடிவமாக்கியிருந்தாள். அதில் சூரியன் ஒளிர்வதைப்போலவே சிவப்புநிற மலர்கள் ஒளிர்ந்தன. அவள் மற்றவர்களிலிருந்து வித்தியாசமானவளாக இருந்தாள். அமைதியுடனும் அதேநேரம் சிந்தனையுடனும் செயற்பட்டாள். அவளது மற்றைய சகோதரிகள் ஆழ்கடலில் மூழ்கிப்போயிருந்த கப்பலிலிருந்து கிடைத்த பலவகைப்பட்ட அதிசயமான பொருட்கள் பலவற்றாலும் தங்கள் இடங்களை அலங்கரித்திருந்தனர். ஆனால் அந்த கடைசி இளவரசிக்கோ சிவப்புநிற மலர்கள் மட்டுமே போதுமானதாக இருந்தது. கடலின் அடியிலிருந்து கிடைத்த பளிங்குக் கல்லினால் செய்யப்பட்ட ஒரு பையனின் சிலையையும் அவள் அங்கு வைத்திருந்தாள். அந்தச் சிலைக்குப் பக்கத்தில் படர்ந்து வளரக்கூடிய சிவப்புநிற செடி ஒன்றை நடடிருந்தாள். அந்தச் செடி நன்குவளர்ந்து தனது கிளைகளினால் அந்தச் சிலையைச் சுற்றிப் படர்ந்திருந்தது. கடலின்கீழ், ஆழ்ந்த நீலமணற்பரப்பில், அலைகளின் அசைவுகளுக்கு ஏற்றவாறு, அக்கிளையின் நிழல் ஊதாநிறத்தில் கிளை அசைவதுபோலவே அசைந்துகொண்டிருந்தது இந்தக் காட்சியானது மரத்தின் கிளைகள் கீழேசரிந்து மரத்தின் வேர்களுடன் விளையாடி அவற்றை முத்தமிடுவதுபோன்ற ஒருதோற்றத்தைக் கொடுத்தது.

கடலின்மேற்பரப்பில் வாழும் மனிதர்களின் உலகத்தைப்பற்றி அறிவதில் அந்த இளவரசி மிகவும் ஆவலாக இருந்தாள்.....(தொடரும்)

சன்னதமாயியின் கவிதைகள்

கராட்டி !

அவனை
மணம் முடிக்க
டெனிஸ்காரி டோட்டா
துடித்தாள் . . . !

★

அவள்
பற்களற்றவளென்பது
இங்கு
பெரிய விடயமல்ல :
ஒன்றே ஒன்றுதான்
துருத்தியது !

★

அவளின்
நாலு பிள்ளைகளில்
ஒருவன் மட்டும் :
கராட்டிக்காரன் !

உல் அடிச்ச
கிக் !
ஊர்ச் சண்டையா
தொடங்கியது !

ஆளை ஆள்
துள்ளி . . . துள்ளி . . .

ஆட்டில்
அறுத்த குத்தாம்பட்டி
சிரித்தது !

கள்ளை ஊற்றினால்
தானும் இப்படித்தானாம் !
துள்ளி . . . துள்ளி . . .

வாசுத்தீசு காண்பது என்ன ?

அறிதிறன் காணல் போட்டி இல: யாவ.4 ற்கான போட்டியாளர்களின் பதில்கள் கிடைப்பதற்கு முந்தியே காகம் அச்சிடவேண்டிய அவசரம் ஒன்றினை தபால்இலாகா ஏற்படுத்துவிட்டதால் அடுத்த இதழில் அப்போட்டிக்கான விபரங்களும் அடுத்தபோட்டிக்கான படமும் பிரசுரமாகும்.

.....ஆசிரியர்.....

.....கே.எஸ்.துரையின்
"ஒரு யூ" நாவல் வெளிவந்துவிட்டது.
உங்கள் பிரதிக்கு 97 21 54 25.....

படைப்பாளிகளுக்கு!

உங்கள் படைப்புக்களை வெள்ளைத்தாளின் ஒருபக்கத்தில் மட்டும் எழுதி அனுப்புங்கள்.

எழுத்துக்கள் தெளிவாக இருக்குமாறும் பார்த்துக்கொள்க.

உங்களின் இந்த உதவியினால் தவறுகள் ஏற்படுவதைக் குறைப்பதற்கும், அச்சப்பதிவுக்கு தடங்கலின்றியும் இருக்க உதவியாக இருக்கும்.

.....அச்சப்பிரிவு.....

குழந்தைகளே! நீங்களும் காகத்திற்கு அட்டைப்படங்களோ அல்லது கருத்து ஒவியங்களோ வரைந்து அனுப்பலாம்.

ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறது.

சுமத்

சுமத்

முற்றமெல்லாம் பூமுங்கல் - அதனால்
எம் நெஞ்சமெல்லாம் அம்முற்றம்.

ஒரு தாய்

"இது ஒரு தமிழ் மாதிரிகை"

ஏடு இல: 1- எத 98

வெளியீடு: ரூனி பப்ளிக்கேசன்

Baunehsjen 35

3320 Skævinge

Denmark

TH: 42 28 90 12

விலை: ஒரு வருடம்

(12 இதழ்கள்)-200

டனிஸ்குரோன்கள்

வெளிநாடுகள்: 50 U;

கட்டணம் செலுத்தவேண்டிய

வங்கி:

Tuli Publikation

Den Danske Bank

Hillørd Aldeling, Slotsagade 16- 18

Postboks 255

3400 Hillørd Denmark.

A/C NO : 35 43 - 38 69 87

அல்லது

Post Giro : 94 78 85 3

ஆசிரியர்: முல்லையூர்

படைப்பாளிகள்:தொடர்பு: திரு.ரவி .TIF: 86 40 38 05

வாசகர்கள் தொடர்பு: திரு.செல்வன் TIF:86 64 51 88

வடிவமைப்பு: ரூவிதீப்யகம், ரவி

சுமத்தின் இடப்பெறும் ஆக்கங்களுக்கு
பலா பங்களிப்புகள்
முழுமையானவைகளாகவந்தின் எண்ணங்களை
பலா பங்களிகள் நிதிப்பரிசீலனைப்படுவதில்லை.
காவல்

"Postbesøget blad, (0900 KHC) " -51033

Til: The van
Dyssegården 5,2,tv
7500 Holstebro

Afs: Tuli Publication Baunehøjen 35, 3320 Skævinge, Denmark